

חֵלֹם שֶׁל יֶלֶד, תְּפִלָּה שֶׁל יֶלֶד

סִיפּוּר הַמּוֹפֵלָא שֶׁל רַבִּי מֵאִיר שְׁפִירָא מְלוּבְלִין

- רַבִּי מַאִיר שְׁפִירָא הָיָה רַב גָּדוֹל וְחָשׁוּב מְאֹד.
- הוּא הֵקִים אֶת "יְשִׁיבַת חֲכָמֵי לְבָלִין" הַמְּפֹרָסִמָּת.
- הוּא חָשַׁב עַל הַתּוֹרָה בְּכָל רִגְעַ וּרְגִיעַ, מִתּוֹךְ אֲהַבַת הַשֵּׁם עֲצוּמָה.

הָיָה לוֹ חֵלּוֹם עָצוֹם: לְהַמְצִיא אֶת "הַדֵּף הַיּוֹמִי".
הוּא חָלַם נְשִׁיהוּדִים יִפְגְּשׁוּ בִּרְכֶכֶת, וְשְׁנֵיהֶם יִלְמְדוּ בְּדִיוק אֶת אוֹתוֹ דֵּף גְּמָרָא!

אָבֿל אַיֿד הַכֿל הִתְחִיל?

כְּשֶׁרֶבִי מֵאִיר הָיָה יֶלֶד קָטָן, הוּא הָיָה
עֲלוֹי וְחָכָם מְאֹד.

הוּא יָשָׁב וְלָמַד תּוֹרָה בְּכֶתֶה שֶׁל בַּחוּרִים
מִמֶּנּוּ. הוּא הָיָה הֶכִי נָמוּד בְּכֶתֶה!

בֵּת הָרַב הִיָּתָה יְלָדָה בֵּת שְׁמוֹנָה. כָּל יוֹם הָיָא הֵבִיָּאָה מִגֶּשׁ אֲכָל לְלוּמְדִים.
הִיא רָאָתָה אֶת מַאִיר הַקָּטָן בֵּין כָּל הַגְּדוֹלִים וְשָׁאַלָה בְּפִלְיָאָה: "מָה אַתָּה עוֹשֶׂה פֹה?"

מֵאִיר הַקָּטָן עָנָה מְכָל הָעֵלָב:

וַיֵּשׁ לִי חֵלֹם אֶחָד
שָׁבוּ אֵנִי דְבִק...

יוֹם אֶחָד־יֵשׁ אֶת
לִימוֹד הַדֶּף הַיּוֹמִי
לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל!

אֲנִי לוֹמֵד תּוֹרָה!
שָׁבוּ אֵנִי דְבִק.

יוֹם יָבוֹא וְאֲנִי
אֶמְצִיא וְאֶחַדְחַד־שׁ
לִימוֹד הַיּוֹמִי.

“הֲיִלְדָּה חִיִּכָּה וְאַמָּרָה לוֹ:
"מָה? אַף אֶחָד לֹא
הֶצְלִיחַ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה עַד
הַיּוֹם, וְאַתָּה תִּצְלִיחַ?"

אַבְל רַבִּי מֵאִיר לֹא הִתְיַאֲשׁ! הוּא הִתְפַּלֵּל לַנֶּשֶׁם,
הַמְּשִׁיךְ לְלִמּוּד וְהַאֲמִין בַּחֲלוּם נְשָׁלוֹ.

הַזְמַן עָבַר. מֵאִיר גָּדַל לְהִיּוֹת רַב עָצוּם.
וְהַחֲלוּם הַקָּטָן? הוּא הַתְּגִשָּׁם! "הַדֶּף הַיּוֹמִי" הַתְּקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָם וְאַחַד אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל.

גַּם אוֹתָהּ בֵּית גְּדֻלָּה וְהַתְּחַתָּנָה עִם
רַב גָּדוֹל וְחָשׁוּב.

הִיא בִּנְתָהּ בֵּית נִפְלָא. הִיא הַפְּכָה ל
לְאַמָּא לִילָדִים, וְגַם לְמוֹרָה אֲהוּבָה.

יום אחד נסע רבי מאיר ברכבת והגיע לעיר שבה גרה אשתה.
כשהרכבת עצרה, הוא ביקש שיקראו לה מיד. הוא רצה לדבר איתה.

A group of Orthodox Jewish men and boys, seen from behind, stand on a train platform. They are looking towards a train with several passenger cars. The train's windows are illuminated from within, casting a warm glow. The platform is covered by a large, arched glass and steel roof. The scene is bathed in the soft, golden light of late afternoon or early morning, with some steam or smoke visible in the air.

כָּל הָאָנָשִׁים מְסַבִּיב עֲמָדוֹ
בְּמַתַּח וְחִיכּוֹ.

מָה קוֹרָה כָּאן?

מָה יִגִּיד הָרַב הַגָּדוֹל?

מָה יִהְיֶה?

הָרַב דִּיבֵּר אֵלֶיהָ בְּעֲדִינוֹת:
"אֲנִי לֹא כוֹעֵס שְׂצַחֲקָתָ עָלַי.
אֲנִי רַק רוֹצֶה לְחַזֵּק אוֹתָךְ!"

"אַתָּה אִמָּא, אַתָּה מוֹרָה. לְעוֹלָם אֶל
תְּצַחֲקִי וְגַלְזִי בְּשׁוֹם חֵלוֹם שֶׁל יֶלֶד!"
"יֶלֶד כִּי קָטָן, אִם הוּא רוֹצֶה וְדָבַק
בַּמַּטָּרָה – הוּא יִצְלִיחַ!"

כָּל חַלּוּם שֶׁל יֶלֶד הוּא דָּבָר
שֶׁיִּכּוֹל לְשַׁנּוֹת אֶת הָעוֹלָם.
וְאִם לֹא מִזְלָזְלִים בַּחַלּוּם
שֶׁל יֶלֶד...

כִּךְ בְּדִיּוּק, לֹא מִזְלָזְלִים
בַּתְּפִילָּה שֶׁל יֶלֶד!

כָּל תְּפִלָּה הִיא חֵלֹם שְׂמוּפָנָה לַעֲשֵׂם!

עֲזָרָה, רְפוּאָה אוֹ בְּנֵי־בֵית הַמְּקֻדָּשׁ –
אֲנוּ שְׂמֵחִים מְכֹל תְּפִלָּה, אוֹהֲבִים אוֹתָהּ וּמְתַרְגְּמִים מִמֶּנָּה.

תתפללו ילדים!

תשקיעו, תרצו, תשתוקו להתקרב לשם!
תאהבו את התפילה, ובעזרת ה' – תפלטכם תתקבל באהבה בשמים.